

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 19. maj 2009
Sags nr.: 0904441
Sagsbeh.: SUMHBR / Retsstillings- og Internationalt kontor
Dok nr.: 44245

Besvarelse af spørgsmål nr. 484 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 27. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål 484:

"Er ministeren enig i, at det er problematisk, at Patientforsikringen og Patientklagenævnets afgørelser er så forskellige som beskrevet i artiklen "Forsikring erkender for stor forskel" fra Århus Stiftstidende den 27. april 2009, jf. <http://stiften.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20090427/AAS/949018196/1002?>"

Svar:

Artiklen vedrører en konkret sag, hvor Patientforsikringen har truffet afgørelse om, at en patient ikke er berettiget til erstatning. Patientforsikringen er efterfølgende blevet bekendt med faktiske oplysninger, som indgik i Patientklagenævnets bedømmelse af samme behandlingsforløb, og som giver grundlag for at foretage en fornyet vurdering af erstatningsspørgsmålet. Det fremgår af artiklen, at Patientforsikringen på den baggrund har besluttet at genoptage sagen.

Generelt kan jeg oplyse, at Patientforsikringen og Patientklagenævnet er selvstændige, uafhængige organer, der tager stilling til forskellige spørgsmål.

Patientklagenævnet afgør, om der er grundlag for at udtale kritik af en sundhedsperson på baggrund af en vurdering af, om sundhedspersonen har handlet under normen for almindelig anerkendt faglig standard. Patientklagenævnet undersøger med andre ord, om sundhedspersonerne har begået fejl.

Patientforsikringen tager stilling til, om en patient er påført en skade, som giver grundlag for erstatning. Erstatning ydes efter lovens regler, hvis skaden med overvejende sandsynlighed kunne være undgået ved behandling efter bedste specialiststandard, hvis skaden skyldes fejl eller svigt i teknisk apparatur m.v., hvis skaden kunne være undgået ved hjælp af en anden lige så effektiv behandlingsteknik eller -metode eller endeligt, hvis skaden er meget sjælden og alvorlig i forhold til den sygdom, man behandles for og dermed går ud over, hvad man med rimelighed må tale. Der er således mulighed for at opnå erstatning, selv om sundhedspersonen ikke har begået fejl. Det kan også forekomme, at en patient ikke har ret til erstatning, selv om der er begået fejl, hvis fejlen ikke har forårsaget en skade.

Det er således helt i overensstemmelse med lovgivningens forudsætninger, at der kan være forskel på Patientklagenævnets og Patientforsikringens afgørelser vedrørende samme behandlingsforløb.